

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
'Αντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας ταχύς ἄγγελος ἦλθε.
τὸν δ' εὖρε προπάρριθε νεῶν ὀρθοκραιράων
τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἅ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμὸν·
ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔειπε
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἐμείο
χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δήϊον πῦρ
ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἔκτορι ἴφι μάχεσθαι.

εἶος ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανοῦ Νέστορος υἱὸς
δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινὴν·
ὦ μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος ἦ μάλα λυγρῆς
πεύσεαι ἀγγελίης, ἦ μὴ ὠφελλε γενέσθαι.
κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.

ὥς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐλών κόνιν αἰθαλόεσσαν
χεύατο κακ' κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς
κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.
δμῶαί δ' ἄς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε
θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.
'Αντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων
χεῖρας ἔχων Ἀχιλλῆος· ὃ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
δεΐδιδε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.
σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
ἡμένη ἐν βένθεσσι ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,
κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφαγέροντο
πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε
Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις
Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
καὶ Μελίτη καὶ Ἰαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαυὴ
Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσα τε Δυναμένη τε
Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα
Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια
Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
ἐνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάνασσα
Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια εὐπλόκαμός τ' Ἀμάθεια
ἄλλαι θ' αἰ κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.
τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο σπέος· αἰ δ' ἅμα πᾶσαι
στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·

κλῦτε κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐὺ πᾶσαι
εἶδετ' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
ἢ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἷὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἔξοχον ἠρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὶς
οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊῶν εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾱ φάος ἠελίοιο
ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἡδ' ἐπακούσω
ὅττι μιν ἴκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.

ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἶ δὲ σὺν αὐτῇ
δακρῦόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
ρήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο
ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχύν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
τῶ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
ὄξυν δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
τέκνον τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἴκετο πένθος;
ἔξαυδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὐχεο χεῖρας ἀνασχῶν
πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν·
ἀλλὰ τί μοι τῶν ἡδὸς ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος
Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ; τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια θαῦμα ιδέσθαι
καλά· τὰ μὲν Πηληϊῶν θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
ἡματι τῶ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνή.
αἴθ' ὄφελος σὺ μὲν αὐθι μετ' ἀθανάτης ἀλίησι
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξει αὐτὶς
οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
ζῶειν οὐδ' ἀνδρεσσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ
πρῶτος ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,
Πατρόκλιοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίσει.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
ὠκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις·
αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἔκτορα πότμος ἐτοῖμος.

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
ἔφθιτ', ἐμείο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισι
τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἐκτορι δίω,
ἀλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
τοῖος ἐὼν οἶος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
ὡς ἕρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἠύτε καπνός·
ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἐκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὀππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι·
ἀλλὰ ἐμοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἡρης.
ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
κείσομ' ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων
δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην,
γνοίεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι·
μὴ δέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσα περ· οὐδέ με πείσεις.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐπήτυμον οὐ κακὸν ἐστὶ
τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἔχονται
χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἐκτωρ
αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔφημι
δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῶ.
ἀλλὰ σὺ μὲν μὴ πω καταδύσειο μῶλον Ἄρηος
πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι·
ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.

ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο,
καὶ στρεφθεῖς ἀλίησι κασιγνήτησι μετηύδα·
ὕμεις μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον
ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,
καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
εἴμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἳ κ' ἐθέλησιν
υἱεῖ ἐμῶ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.

ὡς ἔφαθ', αἳ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν·
ἦ δ' αὐτ' Ὀὔλυμπον δὲ θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
ἦεν ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκαι.

τὴν μὲν ἄρ' Ὀὔλυμπον δὲ πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο.
οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ

ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
αὐτὶς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς φλογὶ εἵκελος ἀλκῆν.
τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἔκτωρ
ἐλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρῶεσσιν ὁμόκλα·
τρὶς δὲ δὺ' Αἴαντες θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκῆν
νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον ἀλκὴ πεποιθώς
ἄλλοτ' ἐπαίξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἰθῶνα δύνανται
ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα διεσθαι,
ὡς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δῦω Αἴαντε κορυστὰ
Ἔκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
καὶ νῦν κεν εἴρουσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
εἰ μὴ Πηλείωνι ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὄρσοο Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλω ἐπάμυνον, οὐ εἴνεκα φύλοπις αἰνὴ
ἔστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,
οἱ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ
ἐλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἐ θυμὸς ἄνωγε
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
ἀλλ' ἄνα μηδ' ἔτι κείσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω
Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυς ἤσχυμμένος ἔλθη.

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἴρι θεὰ τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;

τὸν δ' αὐτε προσέειπε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις·
Ἥρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος
ἀθανάτων, οἱ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
πῶς τὰρ ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκείνοι·
μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι
πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δῦω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ' ἔλπομ' ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖ
ἔγχει δηϊόων περὶ Πατρόκλιοιο θανόντος.

τὸν δ' αὐτε προσέειπε ποδῆνεμος ὦκέα Ἴρις·
εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
ἀλλ' αὐτῶς ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρῶεσσι φάνηθι,
αἶ κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἱεὶς Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διὶ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεάων
χρῦσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.
ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἴκηται
τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται,
οἳ τε πανημέριοι στυγερωῶ κρίνονται Ἄρηϊ
ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
γίγνεται αἰσσοῦσα περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
αἷ κέν πως σὺν νηυσὶν ἄρεω ἀλκτῆρες ἴκωνται·
ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανε·
στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
ἔνθα στάς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
φθέγγατ'· ἀτὰρ Τρῶεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.

ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
ἄστυ περιπλομένων δηίων ὑπο θυμοραϊστέων,
ὡς τότε ἀριζήλη φωνή γένητ' Αἰακίδαο.
οἳ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
ἠνίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεὺς,
τρὶς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δωδέκα φῶτες ἄριστοι
ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες
κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεὺς
δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον
κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαίγμενον ὀξεῖ χαλκῶ,
τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἐπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.

Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
πέμψεν ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
ἠέλιος μὲν ἔδου, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι.
ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοίδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο,

ἀλλ' ὃ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὃ δ' ἔγχει πολλὸν ἐνίκᾳ·
ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
ἀμφὶ μάλα φράζεσθε φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ διαν
ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆνιε δίῳ
τόφρα δὲ ῥηίτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων
ἐλπόμενος νῆας αἶρησέμεν ἀμφιελίσσας.
νῦν δ' αἰνώως δεῖδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
οἴος κείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἔρως δατέονται,
ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἡδὲ γυναικῶν.
ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι· δε γὰρ ἔσται·
νῦν μὲν νύξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
ἀμβροσίῃ· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν
ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρῶων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔατος δε γένοιτο.
εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
νύκτα μὲν εἶν ἀγορῆ σθένος ἔξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι
μακρὰὶ εὐξεστοὶ ἐζευγμένοι εἰρύσσονται·
πρῶτ' δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῶ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησιν
ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεός ἄμμι μάχεσθαι.
ἄψ πάλιν εἰς ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους
παντοίου δρόμου ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων·
εἴσω δ' οὗ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
Πουλυδάμα σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
ὅς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας.
ἦ οὐ πω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
νῦν δὲ δὴ ἐξάπόλωλε δόμων κειμήλια καλά,
πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
κτῆματα περνάμεν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιούς,
νήπιε μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
οὐ γὰρ τις Τρῶων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
ἀλλ' ἄγεθ' ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρῶων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
συλλέξας λαοῖσι δότῳ καταδημοβορῆσαι·
τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιούς.
πρῶτ' δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἔρως.

εἰ δ' ἔτεδον παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
ἄλγιον αἶ κ' ἐθέλησι τῷ ἔσσεται· οὐ μιν ἔγωγε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
στήσομαι, ἧ κε φέρησι μέγα κράτος, ἧ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.

ὥς Ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
νήπιοι· ἐκ γάρ σφρων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες.
τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξήρχε γόοιο
χείρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσι ἐταίρου
πυκνὰ μάλα στενάχων ὥς τε λῖς ἠϋγένειος,
ὣ ρά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ
ὔλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δὲ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν,
πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἵχνι' ἐρευνῶν
εἷ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμύς χόλος αἰρεῖ·
ὥς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·

ὦ πόποι ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἧματι κείνῳ
θαρούνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
φῆν δὲ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἴσαν.
ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν Πάτροκλε σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐ σε πρὶν κτεριῶ πρὶν γ' Ἔκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σοῖο φονῆος·
δώδεκα δὲ προπάραιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρῶων ἀγλαὰ τέκνα σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.
τόφρα δὲ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεται αὐτῶς,
ἀμφὶ δὲ σὲ Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύσοντα νύκτας τε καὶ ἧματα δάκρυ χέουσαι,
τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῷ
πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.

ὥς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεύς
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες.
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἦνοπι χαλκῷ,
καὶ τότε δὴ λούσαν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ,
ἐν δ' ὠτειλὰς πλησαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῷ.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχύν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·

Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
ἔπρηξας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη
ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ρά νυ σεῖο
ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
αἰνότατε Κρονίδη ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες,
καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
ὅς περ θνητὸς τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδε·
πῶς δὴ ἔγωγ', ἦ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
ἀμφοτέρων γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
κέκλημαί, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἥφαιστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀστερόεντα μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι
χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' εὖρ' ἰδρῶοντα ἐλισσόμενον περὶ φύσας
σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν
ἐστάμεναι περὶ τοῖχον εὐσταθέος μεγάροιο,
χρῦσα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν,
ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα
ἦδ' αὐτίς πρὸς δῶμα νεοίατο θαῦμα ιδέσθαι.
οἱ δ' ἦτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔ πω
δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἦρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδυίησι πραπίδεσσι,
τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλή, τὴν ὦπιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θεῖω.

ὥς ἄρα φωνήσασα πρόσσω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε πρόμολ' δε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἦ ρά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἦ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησε
κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῶ,
εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.
τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλά,
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἑλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους
ἐν σπηϊ γλαφυρῶ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
ἀφρῶ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν.
ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ

πάντα Θέτι καλλιπλοκάμω ζωάγρια τίνειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλά τε πάντα.

ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνημαι ῥώοντο ἀραιαί.
φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλά τε πάντα
λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
σπόγγω δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνηέντα,
δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι
χρῦσαι ζωῆσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ
καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασι.
αἶ μὲν ὑπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴζε φαεινοῦ,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
τίπτε Θέτι τανύπεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις.
αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύνamai τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
"Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
τοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ
ὅσσοι ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσαν
Αἰακίδῃ Πηληϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὁ μὲν δὲ γήραϊ λυγρῶ
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος, ἄλλα δέ μοι νῦν,
υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε
ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς
νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊῶν εἴσω.
ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾱ φάος ἠελίοιο
ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύνamai χραισμῆσαι ἰοῦσα.
κούρην ἦν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἴες Ἀχαιῶν,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
ἦτοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
εἶων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
ἐνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναίνετο λοιγὸν ἀμῦναι,
αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἄ τεύχεα ἔσσε,
πέμπε δέ μιν πόλεμον δέ, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
πᾶν δ' ἡμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσι·
καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκε.
τοῦνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
υἱεῖ ἐμῶ ὦκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν

καὶ καλὰς κνημίδας ἐπισφυρίοις ἀραρυίας
καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κείται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
θάρσει· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
αἶ γάρ μιν θανάτοιο δυσσηχέος δεδυναίμην
νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι,
ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὐτε
ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.

ὥς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
τάς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἑείκοσι πᾶσαι ἐφύσων
παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανειῖσαι,
ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
ὅππως Ἕφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
θῆκεν ἐν ἄκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ραϊστῆρα κρατερὴν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.

ποίει δὲ πρῶτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν
τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν,
ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὀρίωνος
Ἄρκτόν θ', ἦν καὶ Ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
ἢ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο.

ἐν δὲ δῦω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαίδων ὑπολαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνὰ ἄστῳ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἶ δὲ γυναῖκες
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.
λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεῖκεον εἵνεκα ποινῆς
ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι
δήμῳ πιφάυσκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν ἐλέσθαι·
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορὶ πείραρ ἐλέσθαι.
λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον ἀμφὶς ἀρωγοί·
κῆρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῶ ἐνὶ κύκλῳ,
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊσσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκάζον.
κείμε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δῦω χρυσοῖο τάλαντα,

τῷ δόμεν ὄς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴποι.

τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ ἦατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή,
ἢ διαπραθέειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι
κτῆσιν ὄσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·
οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
τείχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ρύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες οὐς ἔχε γῆρας·
οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρά σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἴματα ἔσθην,
καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ
ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον ὅθι σφίσι εἴκε λοχῆσαι
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἐνθ' ἄρα τοῖ γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἶθοπι χαλκῷ.
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν
δέγμενοι ὀππότε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.
οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.

οἱ μὲν τὰ προιδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πῶεα καλὰ
ἀργεννέων οἴων, κτείνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσίην
εἰράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
ἐν δ' Ἔρις ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλεον, ἐν δ' ὀλοή Κήρ,
ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὦμοισι δαφοινεὸν αἶματι φωτῶν.
ὀμίλεον δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἢ δ' ἐμάχοντο,
νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνηῶτας.

ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν πείραν ἄρουραν
εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἐνθα καὶ ἐνθα.
οἱ δ' ὀππότε στρέψαντες ἰκοῖατο τέλος ἀρούρης,
τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλος ἰκέσθαι.
ἦ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐῶκει,
χρυσεῖη περ ἐοῦσα· τὸ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βασιλήϊον· ἐνθα δ' ἔριθοι
ἦμων ὀξεῖας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.
τρεις δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
παῖδες δραγμαεύοντες ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες
ἀσπερχές παρέχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.

κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαΐτα πένοντο,
βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἶ δὲ γυναῖκες
δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφιστα πολλὰ πάλυνον.

ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν
καλήν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν,
ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.
ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσε
κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν,
τῇ νίσοντο φορῆς ὅτε τρυγόωεν ἀλωήν.
παρθενικαὶ δὲ καὶ ἥϊθεοὶ ἀταλά φρονέοντες
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπὸν.
τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ἀμαρτῆ
μολπῆ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
αἶ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομὸν δὲ
πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
χρῦσειοὶ δὲ νομῆς ἄμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμυκῶς
ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἠδ' αἰζηοί.
τῶ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοεῖην
ἔγκατα καὶ μέλαν αἶμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆς
αὐτῶς ἐνδίσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
οἱ δ' ἦτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
ιστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.

ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις
ἐν καλῇ βήσση μέγαν οἴων ἀργεννάων,
σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
τῶ ἴκελον οἴον ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
ἐνθα μὲν ἥϊθεοὶ καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῶ χειρὰς ἔχοντες.
τῶν δ' αἶ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
εἶατ' ἐϋννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
καὶ ῥ' αἶ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
ῥεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμησιν
ἐζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν·
ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
τερπόμενοι· [μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς]
[φορμίζων·] δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.

έν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος ὤκεανοῖο
ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς αὐγῆς,
τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν κροτάφοις ἀραρυῖαν
καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκε,
τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰείρας.
ἦ δ' ἴρηξ ὥς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἥφαιστοιο φέρουσα.